

JUAN CARLOS FLORES: PONOR DO MĚLČIN ZKÁZY

Podivné místo a podivná slova, jež mu dávají jméno.

ONDŘEJ PELIKÁN – JE TADY VŮBEC NĚCO KROMĚ TĚCH MYŠÍ A MLHY?

To je krásný, / jak to všechno umíš. / Vyrobiš si to / nahodíš svaříš
zasadíš / vykopeš přesuneš postavíš / ohobluješ zapojíš.

PAVEL KONEČNÝ – HOVORY K SOBĚ

Jistota je jistota. Moderní pravěk, dosažitelnost, bez omezení, je to jako
strčit ruku do velkého pytle, bez dívání, a něco vytáhnout. A to nemůžu být
nikdy zklamaný, protože je zde ještě ta možnost, že o ruku přijdu.

DUŇA SLAVÍKOVÁ – KŘÍŽOVNICKÁ ŠKOLA

Jirous trval na tom, že se bude jíst společně, a to teprve tehdy, až budou
všechny suroviny spotřebovány a uvařeny.

JIŘÍ ČERVENKA – BOJ S DÉMONY

Budoucnost mě nezajímá, je nevyhnutelná, jednoznačná a konkrétnější
než cokoli přítomného či minulého.

JAKUB GUZIUR – EUGEN GOMRINGER, KONSTELACE A POČÁTEK KONKRÉTNÍ POESIE

Lidské bytosti mají přirozený sklon považovat shluk bodů
za významuplnou obrazovou strukturu.

BARBORA ŠVÝCARSKÁ – KOLIK HOŠKŮ – TOLIK HRABALŮ

Pokaždé když se dostane literatura do televize, je čas k obavám.

ATELIÉRY – LADISLAV DANĚK

Kupodivu se ale stalo, že místo v prostorné pracovně opět kreslím
u menšího stolu v kuchyni.

MATĚJ KLÍMA – STRAŠÁCI V ZAHŘÁDKÁCH MOUDROSTI ANEB O VÝUCE LITERATURY, MATURITNÍ ZKOUŠCE A IDEÁLECH HUMANITNÍHO VZDĚLÁNÍ

Žáci se neučí z učebnic, ale z tzv. „handoutů“, v nichž je vyžadované učivo
strukturováno v odrážkách (jak příznačné!).

RJÚTA IIDA – ÚDOLÍ STA VRAT

stmívá se sněží / je to jak dopis který čtu / znovu a znovu